

eller Iffkæringsdrivende, efter det samme Princip, nemlig efter Formue og Leilighed eller, hvad der i dette Tilfælde blev det rettere Udtryk, efter Enhvers Indkomst og Evne. Magistratens Forslag gik derfor ud paa at fremkalde en Lov, væsentlig af samme Indhold som den tidligere, men med saadanne enkelte Forandringer, som Erfaringen havde viist i de foreløbne 3½ Aar at være ønskelige, navnlig en, til Lettelse for det altfor store Tryk paa Nærings-, udtryffeligt bestemt Udvidelse af Næringsfattens Beskatningsgjenstand til al Næring, uanset om den dreves ifølge eller uden Borgerskab, Noget, der alt i Pragis havde gjort sig gjældende i Overensstemmelse med den fgl. Resolution af 28de October 1846, forsaavidt som ikke udtryffelige Bestemmelser vare til Hinder derfor; saasom med Hensyn til Nationalbanken, visse Assuranceselskaber etc., til hvis Fjernelse et særegent Andragende fra Rigningscommissionen af 22de Juni s. A., der var tiltraadt af Communalbestyrelsen, allerede var indgiven og en, ligeledes i Pragis udført, Udvidelse af Hjælpestaten til al Formuesbesiddelse og Brug, uanset om det var pphysiske eller moralske Personer; den maatte ramme; hvorhos der tillige søgtes en skarper Grændse mellem Næringsstaten og Hjælpestaten, ved under Hjælpestaten ikke at medtage den Formue for de Næringsdrivende, der, som det udtrykkes i den ældre Lov, af disse besiddes i deres Næring, og som formeentlig alt var bleven Gjenstand for Beskatning ved Næringsstaten, der paalignedes ikke blot efter Næringsens Beskaffenhed, men ogsaa efter dens Omfang, hvilket Sidste staaer i en uadskillelig Betydning med den Formue; den Næringsdrivende har i sin Næring, og hvoraf ikke blot dens Omfang betinges, men ogsaa i en vis Henseende dens Fordeeltighed og dermed dens Beskaffenhed.

Det Forslag, der med disse Forandringer i den ældre Lov og nogle mindre betydende Forandringer med Hensyn til Stattecommissionens Sammensætning og Ordning forelagdes Borgerrepræsentationen, vandt ikke Samstemning hos denne, og det var væsentligst kun den knappe Tid, der var levet til en fornøyet Drøftelse af Sagen, som var Grund til, at Forsamlingens Majoritet udtalte sig for en kortvarig Forlæn-

gelse af den hidtil gjældende Lov med den Forandring, at Nærings- og Hjælpestaten hver skulde bære det Halve af det Stattebeløb, der paalignedes ved den samlede Stat, istedetfor som hidtil at deeltage deri efter Forholdet 2 : 1, til hvilken Udtalelse af Majoriteten Magistraten da ogsaa sluttede sig, efterat de af den i samme Tiemed foreslaaede Forandringer i Loven vare forfaste af Dhrr. Borgerrepræsentanter.

De Udtalelser og Afstemninger, som fandt Sted i Borgerrepræsentationen under denne Sags Forhandling, have ikke mindre end de, der fandt Sted i Rigsdagens tvende Afdelinger fra de meest forskjellige Sider saavel som fra Ministeriets Side, efter Magistratens Anskuelse givet det Hovedresultat, at et Forslag til en Lov, der skal afløse den nuværende Nærings- og Hjælpestatslov fra 1ste Januar 1860, maa gaae ud fra, at Beskatning af Næring adskilles fra Beskatning af Formue og Leilighed. Det er navnlig blevet fremhævet, at en Beskatning, der statuerede en Adskillelse af de attehdende som Næringsdrivende og Iffkæringsdrivende, i og for sig var uholdbar, da alt Erhverv mere eller mindre kunde henføres under Begrebet Næring; men endnu vigtigere blev en Beskatning af den saakaldte Næring, naar denne stete ikke blot med Hensyn til Næringsens Beskaffenhed men ogsaa dens Omfang, og derhos paalignedes efter et Skjøn og dertil med et variabelt Beløb hvert Aar. De Indvendinger, der kunde gjøres mod Næringsstaten alene, forøgedes endnu mere derved, at de Næringsdrivende ligesom de Iffkæringsdrivende havde at udrede Stat af deres Formue, og det ikke blot forsaavidt de besad denne ved Steden af deres Næring og uafhængig af den, men ogsaa forsaavidt som de besad den i deres Næring, da den i saa Fald i det Mindste for en Deel var taget med i Beregning ved Besatningen af Nærings-, idet der ved denne skulde tages Hensyn til dens Omfang; og naar der endvidere under disse Forhold paalignedes Næringsens $\frac{2}{3}$ af det hele Stattebeløb, og dettes Stigen medførte en Forøgelse for de Næringsdrivende i det samme Forhold, syntes de Næringsdrivende at være besatte baade paa